

Temas para exposiciones orales
Grupo 2
(Exhibición: 12/11 – Exposiciones orales: 19/11)

Tema 1 (propuesto por el Prof. Emiliano Buis):

Proposiciones subordinadas adverbiales temporales. Ejemplificación con pasajes de Esquilo y/o Sófocles.

Tema 2 (propuesto por el Prof. Emiliano Buis):

Análisis filológico completo de Aristófanes, *Acarnienses*, vv. 497-508:

μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποῶν·
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ·
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω·
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών,
κοῦπω ξένοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ζῦμμαχοι,
ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.

Tema 3 (propuesto por el Prof. Pablo Cavallero):

Análisis filológico de Aristófanes, *Riqueza* 71-79.

Tema 4 (propuesto por el Prof. Pablo Cavallero):

Análisis filológico de Aristófanes, *Nubes* 1055-1059.

Tema 5 (propuesto por el Prof. Ezequiel Rivas):

Análisis morfosintáctico integral de Esopo, fábula 211 (A. Hausrath and H. Hunger, *Corpus fabularum Aesopicarum*, vols. 1.1, 2nd edn., Leipzig: Teubner, 1970)

ὄφεις καὶ καρκίνος ἐν ταῦτῳ διέτριβον. καὶ ὁ μὲν καρκίνος ἀπλῶς τῷ ὄφει καὶ εὐνοϊκῶς προσεφέρετο, ὁ δὲ αἰεὶ ὕπουλος καὶ πονηρὸς ἦν. τοῦ δὲ καρκίνου συνεχῶς αὐτὸν παραινούντος ἐξαπλοῦσθαι τὰ κατ' αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ διάθεσιν μιμεῖσθαι ἐκεῖνος οὐκ ἐπέιθετο. διόπερ ἀγανακτήσας παρατηρησάμενος αὐτὸν κοιμώμενον τοῦ φάρυγγος ἐπιλαβόμενος <τῇ χηλῇ καὶ ὅσον οἶόν τε πιέσας> ἀνεῖλε. ἰδὼν <δὲ> αὐτὸν ἐκτεταμένον εἶπεν· „ὦ οὗτος, ἀλλ' οὐ νῦν σε ἐχρῆν ἀπλοῦν εἶναι, ὅτε τέθνηκας, ὅτε δέ σε παρήνουν <καὶ> οὐκ ἐπέιθου."

οὗτος ὁ λόγος εἰκότως ἂν λέγοιτο ἐπ' ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἱ παρὰ τὸν ἑαυτῶν βίον εἰς τοὺς φίλους πονηρευόμενοι μετὰ θάνατον εὐεργεσίας κατατίθενται.

Tema 6 (propuesto por el Prof. Ezequiel Rivas):

Ανάλυση μορφολογικοσυντακτικὴς ἀνάλυσης τοῦ Σόφωνα, *Τρακινίης* 1-14

ΔΗ. Λόγος μὲν ἔστω ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείη
ὥς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὐτ' εἰ χρηστὸς οὐτ' εἴ τω κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἄϊδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχὴν τε καὶ βαρύν,
ἥ τις πατὴρ μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρώνι νυμφείων ὄτλον
ἀλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργὲς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἐλκτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.

Tema 7 (propuesto por la Prof. María José Coscolla):

Sintaxis del infinitivo: ejemplificación con Sófocles.

Tema 8 (propuesto por la Prof. María José Coscolla):

Esquilo, *Euménides*, 657-666: análisis filológico completo.

Απ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὥς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένη τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἄπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδ' εἰ σοὶ δείξω λόγου·
πατὴρ μὲν ἂν γείνοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.

Tema 9 (propuesto por la Prof. María Inés Crespo):

Ανάλυση φιλολόγοσυντακτικὴς ἀνάλυσης τοῦ *Εἰδίῳ βασιλεῖ* 19-30

Λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φύλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
Πόλις γάρ, ὥσπερ καὶ τὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὕφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'

Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.

Tema 10 (propuesto por la Prof. María Inés Crespo):

Análisis filológico integral de *Medea* 393-403

αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω
μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοῦμόν ἀλγυνεῖ κέαρ.
πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
ἀλλ' εἶα φείδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη·
ἔρπ' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.